האשה רבה פרק עשירי יבמות צו

מסורת הש"ס

הכי גרסינן לי נמי ליתא לדרב הונא כלל ובדרב המנונא קמיפלגי: **והא אפליגו בה חדא זימנא**. בהאי פירקא גופיה (לעיל דף לב:) דאמר שמואל בעניותיהו גריכה גט: **מתני' אמרו לו מתה אשתך ונשא אחותה מאביה**. שלא מאמה: **וחזרו ואמרו לו מתה**. הסנייה ונשא אחותה של סנייה מאמה ולא מאביה ונמצאת שניות רחוקה מן הראשונה ילא קרובתה היא: **חזרו ואמרו לו מתה**. ונשא אחותה של שניות זו מאביה ולא מאמה נמצאת רביעית רחוקה מן הסנייה וכ"ש מן הראשונה: **חזרו ואמרו לו מתה**. ונשא אחותה מאמה ורחוקה מן השניות ואח"כ אמרו לו כולן קיימות: **מותר בראשונה ובשניות ובחמישיות**. שאין קרובות זו לזו ואף על גב שהשניות אחות הסנייה היא שריא דקדושי סנייה לא תפסי דאחות אשה היא והויא לה כאלמנה ומפותה ותניא (נקמן דף לז.) אנס אשה מותר ליקח בתה דלא אסרה תורה אלא אחות אשה והיכא דלא תפוס קדושין לאו אשה היא וכן חמישית אף על פי שהיא אחות הרביעית מותרת הואיל ותפסי קדושי שניות נמצאת ביאת רביעית שהיא אחות שניות ביאת זנות ולא אסרה חמישית עליו: **ופוטרות צרותיהן**. אם מת ובא יבם וייבם את אחת מהן נפטרה צרתה: **ואסור בשניה וברביעית**. בסנייה משום ראשונה וברביעית משום שניות: **נאחר מיתת הראשונה** שאמת היו הדברים שקר היו: **ואסור בשניות**. מפני סנייה וחמישית מפני רביעית: **הוא פוסל אחלה**. כשבעל תחלה אבל לא בסוף כדמפרש בגמרא: **פוסלין על ידו**. דביאתו לא קנייה לגמרי אלא כמאמר בעלמא והא קי"ל (לעיל דף ג.) דיש מאמר וגט וביאה וחליצה אחר מאמר: **גמ' לבסוף לא פסיל**. אם עשה בה גדול מאמר קודם ביאת בן תשע לא פסיל לה ביאת בן תשע אבעל מאמר: **והתני רב זביד כו'**. ומשני ביאת בן תשע פסלה אפי' בסוף אבל מאמרו של בן תשע אם הוא תחלה פסיל לבסוף לא פסיל: **והא קתני הוא פוסל אחלה**. ומפרש ביאה לאלתר אלמא אביאה קאי: **אסורי מאסרא כו'**. אבל ביאה אפי' בסוף כילד בן ט' שנים שבא על יבמתו פסל ע"י אחין שעשו בה מאמר תחלה דהא כילד לבסוף קאי: **יש לו גט**. לפוסלה ע"י אחין דקיימא עלייהו בכיון שלא בעה שוב לא יבעה: **עשו חליצה בן ט'**. לדחות כגט בגדול שפוסל ע"י אחין ולריכה חליצה כן חליצת בן ט' אינה לפטור אלא לפסול: **אין ליה**. גט: **וזוטר**. מגט דגדול אבל חליצתו הויא כגט דגדול ומשום הכי לא תני כגיטו והשתא קמפרש ואזיל מאי בלירותיה דגטו מגט דגדול לר"ג כו':

מהני'

[לעיל פא. לב: לה. גיטין פ: סוטה יח:]

[לעיל יב: וש"כ]

[מגילה כט: וש"כ]

לעיל נד: [ושמ"ש תוס' לעיל נד: ד"ה אמרו לו]

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה ר' מאיר וכו' כן ט' פוסל ע"י אחין כדבר אחר:

ודלמא אחיו פוסל. ואם תאמר ומאי דוחקיה לומר כן נימא דבדרב המנונא פליגי ואסולה מילתא דר' יוסי ויש לומר דלא מסתבר ליה למימר דפליגי בדרב המנונא משום דאמר בסוף היה מביא (דף יח: וש"נ) דלית הלכה כוותיה ולא ניחא ליה נמי לומר דפליגי בתין קידושין תופסין ביבמה משום דאיפליגו בה חדא זימנא: **ורבן** אמר רב מחליפא בר אבימי יש לו מאמר. אר"י דמ"ד יש לו מאמר אבל גט לא דמאמר עדיף שהוא במקום ביאה אבל גט הוי במקום חליצה וביאה עדיפא מחליצה דהא ביאה אמריגן דפסיקא ליה בין בתחלה בין בסוף אבל חליצה לא ושמואל דאמר גט יש לו כ"ש מאמר דיש לו:

רבי מאיר אומר עשו חליצת בן ט' כו'. אר"י דאר"מ יש לו חליצה וכ"ש ביאה אבל לרבנן דוקא ביאה יש לו אבל חליצה אין לו ומתניתין וברייתא דלעיל דקתני בן ט' פוסל ע"י אחין (א) בדרך אחד ע"כ רבנן היא דלרבי מאיר פסיקא ליה חליצה כמו ביאה דאמר חליצת בן ט' כגט בגדול וגט של גדול פוסל אפי' לבסוף והא דפליגי שמואל ורבי אלעזר בריש כל הגט (גיטין דף כד:) דלשמואל חליצת קטן פסולה ופוסלת ולרבי אלעזר אינה פוסלת ליכא למימר דאליבא דרבנן פליגי וסבר שמואל דלרבנן פוסלת בתחלה ורבי אלעזר סבר דאפי' בתחלה לא פסלה דע"כ מודה שמואל דלרבנן אין לו חליצה כלל דבפרק מלות חליצה (נקמן קה:) אמתניתין דהמולצת מן הקטן חליצתה פסולה אמר שמואל זו דברי רבי מאיר אבל חכמים אומרים אין חליצת קטן כלום ואליבא דר"מ נמי ליכא למימר דפליגי דהא בהדיא קאמר הכא עשו חליצת בן ט' כגט בגדול אלא במתני' דפ' מלות חליצה (נ"ז שם) פליגי דשמואל מוקי לה כר' מאיר ורבי אלעזר מוקי לה כרבנן:

נשא

[לעיל מח. מה מה]

[לעיל מח.] מה מה

עין משפט נר מצוה

עב א מיי' פ"ב מסלכות יבום הלכה כ סמג לאוין סג טוש"ע אה"ע סימן קנט סעיף ג:

עג ב ג ד ה ו ז מיי' פ"ח מסלכות יבום הלכה יח סמג עשין נח טוש"ע שם סי' קע ס"ט:

תוס' חד מקמאי

תניא עשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול ר"מ אומר עשו חליצת בן ט' כגט בגדול פי' אבל לרבנן חליצת בן ט' לאו כלום הוא והכי איתא בפ' מצות חליצה דלרבנן אין חליצת קטן כלום. ופסחבר דה"ה לגיטו שהרי גט אינו פסול ביבמה אלא משום חליצה כדא' פ' ר"ב גם להוציא וחליצה להוציא ומדגט לא מהני חליצה נמי לא מהני והני איתא בפ' מצות חליצה אלמא גם לא אחר חליצה אלמא גם לא פסול אלא משום חליצה וכיון דחליצת קטן לא פסלה גיטו נמי לא פסיל כלל. והאי דקתני עשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול ולא קתני כמאמרו משום דמאמרו אינו פוסל בסוף וביאתו פוסל אפי' בסוף כמאמר בגדול. ומסתברא דלר"מ נמי דס"ל דגם קטן [מהני]ה"מ כשכתב בכתב ידו אבל ע"י עדים לא פוסל שהרי צריך שיאמר לסופר כתוב ולעדים חתמו ואין ם) שליחות לקטן ובעדי מסירה נמי לא דהא ס"ל לר"מ עדי חתימה כרתי אבל בכתב ידו כיון דכשר מן התורה שהרי אם נשאת הולד כשר פוסל לר"מ:

ם) עי' תוס' גיטין (דף כ"ב ע"ב) ד"ה והא בתמצא סדיטור וי"ל דלא בעינן שליחות בכתיבה וכו'

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com